

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Název práce: Shoda podmětu s přísudkem v současné francouzštině a češtině, srovnávací studie

Diplomandka: Markéta Šonková

Pracoviště: Ústav romanistiky FF JU v Českých Budějovicích

Vedoucí práce: PhDr. Ondřej Pešek, Ph.D.

Rozsah: 65 stran vč. bibliografie

Diplomantka si v předkládané práci stanovila za cíl analyzovat a porovnat zejména problematické případy shody v rodě a v čísle mezi podmětem a přísudkem, a to ve francouzském a českém jazyce. V úvodní teoretické části nejprve adekvátně definuje základní pojmy (podmět, přísudek, predikace) s odkazem na literaturu převážně bohemistickou (Grepel, Daneš a kol.). Následně pečlivě analyzuje problematické případy shody v obou jazycích, tj. situace, kdy je podmětová pozice obsazena neurčitým zájmenem nebo několika prvky v parataktickém či hypotaktickém vztahu. Bere si na pomoc relevantní a aktuální prameny, analýzy pro jednotlivé jazyky jsou precizní a pečlivé. Jen při čtení závěrečných shrnujících tabulek (s. 34-36) si čtenář klade otázku, v jakých parametrech vlastně spočívá ono srovnávání francouzštiny s češtinou, resp. v jakých parametrech by vůbec mělo smysl.

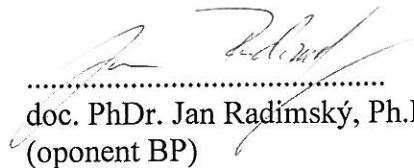
Ve výzkumné části práce pracovala autorka s korpusem Intercorp a pokusila se z něj excerpovat podměty obsazené z hlediska shody „problematickými“ výrazy. Zde narazila na vážné technické obtíže, neboť korpus jí neumožnil oddělit výskyty v podmětové a nepodmětové pozici, takže výslednou záplavu materiálu nebylo v jejích silách protřídit. Zvolila tedy ručně provedený výběr a kvalitativní analýzu materiálu, což byla v dané situaci asi nejlepší volba. Analýzy jsou pečlivé a korektní, většina excerpt odpovídá předpokladům z teoretické části, ale podařilo se jí najít i protipříklady a náležitě je vysvětlit. Ani v této části se nepodařilo francouzská a česká pravidla shody podmětu s přísudkem skutečně porovnat, nicméně zůstává otázkou, nakolik to bylo možné a účelné.

Věcných omylů jsem v práci našel jen minimum (např. na s. 26 tvrzení, že *nést*, *tisknout*, atd. jsou „pomocná“ slovesa – autorka měla patrně na mysli „vzorová“ slovesa pro konjugaci). Diskutovat by také bylo možné o statusu tzv. jednočlenných vět („neslovesných“), neosobních konstrukcí, apod. – zde však nejde o věcné omyly, ale o otázku teoretické koncepce věty a predikace.

Po formální stránce práce splňuje náležité předpoklady.

Závěr:

Předkládanou bakalářskou práci doporučuji k obhajobě a hodnotím jako **výbornou**.

.....
doc. PhDr. Jan Radímský, Ph.D.
(oponent BP)

V Českých Budějovicích, dne 5. června 2012